

הנהגה הנהגה הנהגה

בעת תאונה — מסוכן פי 4 לחזור החוצה
מאשר להשאיר בתוך הרכב.
מחירים מדעיים בעולם הולכתו —
השימוש בחגורת בטיחות בעת נסיעה
הציל 70% ממוות ומפציעה קשה.
לכן — חגור הגוררת בטיחות תמיד!

נושד התחבורה • הנוועצה הלאומית לנוניעת תאונות

בעת תאונה מושב להשאיר בפינים מלהזרקה החוצה!

חברים מספרים

(המשך מעמוד 31)

להיות כמו כל השאר. הוא אינו מא' מין, כאביו, שהסיבה היחידה ל' מעורף היא המזון. הוא אינו מוטרד מ' אזהרות אמו כי הוא „ממש עצם ונצות.“ הוא פשוט אוהב לעוף — יותר מכל דבר אחר.

לכן, במקום להסתפק בשיגרה המטופשת של חבריו לעדה, שפרט לאוכל אינם חוש' בים על מאומה, מתבודד ג'ונתן במרומים, מתרגל את עצמו שוב ושוב, שובר שיאי מהירות, לומד לשפר את מעופו מיום ליום, ומתרחק מבני-מינו עד שאלה מגר' שים אותו מתוכם, „על חילול כבודה ומ' סורתה של משפחת השחפים.“

ומהי מסורת זו — אם לא „לאכול ולהישאר בחיים זמן רב ככל האפשר?“ לשווא נושא ג'ונתן קולו, מנסה לשכנע את רעיו שבחיים צריך „ללמוד, לגלות, להיות חופשיים.“ הם אוטמים את אוני' הם.

השחפים אינם מתים

ג'ונתן עוזב את העדה, חי בגפו, וממשיך ללא הרף ללמוד, לשפץ את מעופו ולשכללו.

עד שביום בהיר אחד מופיע זוג שחפים שמעופם מושלם כשלו, ואולי אף יותר, והם מלווים אותו אל מעבר לקשת בענן. תחילה נדמה לו שזה ג'ונתן, אבל למע' שה זהו רק עולם אחר, כפי שמסביר לו ידידו בעולם החדש, שחף בשם סאליבן. שחפים אינם מתים, הם פשוט עוברים מ' עולם אחד לשני. אם לא למדו מאומה בחיים — יהיה העולם הבא דומה בכל לנוכחי. רק כאשר מצליחים הם לתפוס שהחיים הם יותר ממוזן ורכישת עמדה בעדה — רק אז עוברים הם לעולם שונה, שגם בו — צריך השחף להתמיד וללמוד, לקראת עולמות חדשים נוספים.

ולאן מובילה הדרך הזאת? לג'ונתן? „ג'ונתן אינו קיים כלל“ מסביר צ'אנג, השחף החכם, לג'ונתן. „ג'ונתן זו השל' מות. ברגע שתגיע למהירות המושלמת — תגיע לג'ונתן. ומהירות מושלמת, פירו' שה היותך שם.“

עד מהרה משתלט ג'ונתן גם על התורה החדשה הזאת, ואז, נעלם צ'אנג הישני, כשדבריו האחרונים הם: „הוסף ללמוד את האהבה.“

ככל שג'ונתן מרבה ללמוד את האהבה, כך מסתבר לו כי תפקידו בעצם לחזור אל העולם הקודם, ממנו בא וללמד גם את שאר בני-עדתו את כל מה שהוא גילה.

צעיר ומטורף

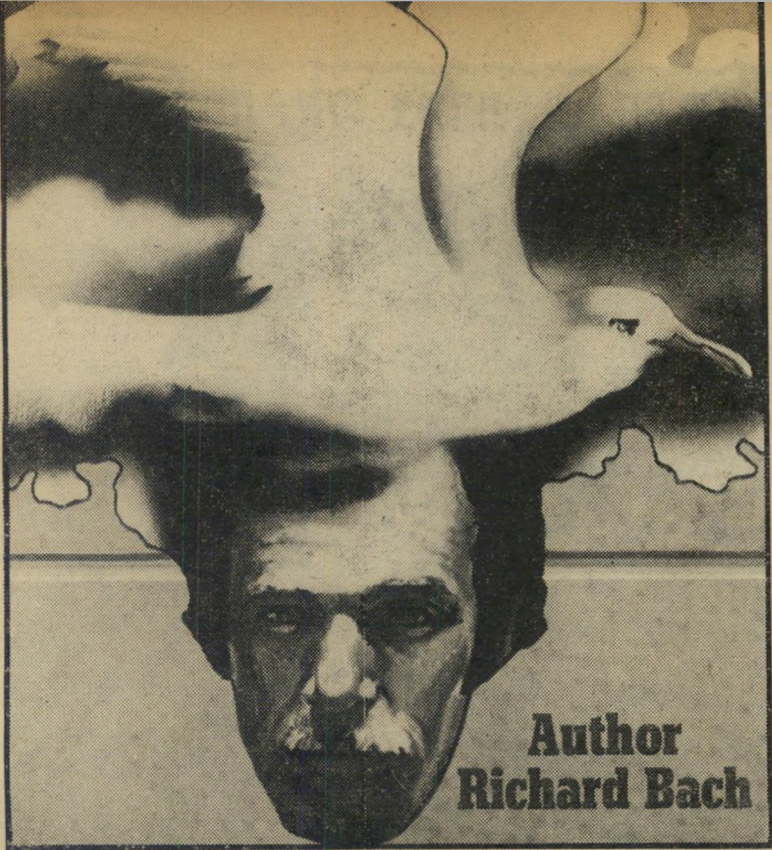
ג'ונתן שב לבני-עדתו, לאט לאט, הוא מתחיל לרכוש תלמידים. אחרי שהוא מצליח ללמד שחף נכה להתרומם באוויר — משוכנעים הכל כי הוא „בנו של השחף הגדול“ בכבודו ובעצמו. וזאת, משום שהכסילים אינם מבינים כי „כל אחד מאיתנו הוא למעשה רעיון השחף הגדול, רעיון החופש הבלתי-מוגבל.“

ואחרי שהיקנה לתלמידיו את ההבנה כי גופם אינו אלא מחשבתם עצמה, הר' שואפת לחופש — נעלם ג'ונתן מעבר לאופק.

אבל לא לגמרי. מתלמידיו השחפים הוא עף ישר אל אוונו של כתב-תעופה צעיר, מטורף-לטיים, בשם ריצ'ארד באך, ומכ' תיב לו בלילה אחד את כל הפרק הרא' שון של סיפורו (עד המעבר לעולם הבא). עד עתה באך להישלע כי שמע קול, בדיוק כמו ז'אן ד'ארק, מדבר אליו מתוך הלילה, והוא רק כתב את מה שנאמר לו. בפעם הראשונה שמע באך את הקול כשהיה בן 24 בלבד. כאשר עם הג' השחף הופסקה ההכתבה באמצע — הוא ניסה לגמור בעצמו את הסיפור — אבל ללא הצלחה.

שמונה שנים שכב כתב-היד במג'י רה, בעוד באך עצמו התגלגל מ' עיתון-תעופה אחד לשני, השתדל למכור מאמרים על טייס לכל מי שרצה לקנות. חי מן הירד אל הפה, וניצל כל שעה ודולר פנויים על-מנת לטוס. כמו ג'ונתן, הוא לא פסק לרנע ממאמציו לשפר את עצמו באוויר, להפוך את הטיסה לחווייה של חדרוה ותבונה.

אולם שלא כג'ונתן, היו לו בבית שישה ילדים ואשה, חובות ושטרות (לא כולם

Author Richard Bach

על שער „טיים“

בתחילת דרכו, לא זכה הספר אפילו למילת ביקורת במדור הספרים בשבועון המיליונים האמריקאי טיים. לאחר שהפך לסנסציה ברחבי היבשת, הקדיש לו השבועון כתבת-שער. הצלחתו הפנומנלית של יונתן מצביעה על העניין העמוק שיש לאמריקאי הממוצע בשאלות מוסר, פילוסופיה וחירות — למרות דורות של שילטון הפרגמטיזם באוניברסיטאותיה.

יכולים להיות שחפים), שקשרו אותו יותר מדי אל הקרקע.

עד שחזר ג'ונתן, לאחר שמונה שנים, הכתיב באוניו את החלק השני של הספר — ושוב נעלם.

מתחרה עם „חלף עם הרוח“

מה שקרה אחר-כך עם הסיפור, מזכיר את פרשת ימיהם הראשונים של הח' פושיות, וכפי שחברת דקא הבריטית אר' כלת ודאי עצמה עד היום, על ששלחה מעל פניה את ארבעת הצעירים ארוכי-השיער ואמרגנם היהודי — כך גם מו"לים רבים באמריקה, שהחזירו את ג'ונתן אל באך, משום שלא ידעו בדיוק איך לאכול אותו.

תוך כדי כך, מכינים — אלא איך אחרת — גם סרט המבוסס על הספר של באך. אמנם, המפיק רכש את ליבו של באך — ואת זכות-ההסרטה — כאשר הסביר לו כי ככוונתו לעשות סרט פשוט הנאמן בכל לספר, אבל בינתיים הסכים באך עצמו לכמה שינויים. למשל, הוספת שופית בשם ג'ודי לי, לעדה, ועוד שחפית בשם מורין, שעושה קצת עיניים לג'ונתן. וזאת בגלל מכתב של חברת הליגה ל' זכויות האשה, שזעמה על המין הזכרי של כל השחפים בספר.

נוסחת הפלא

ורם פרט לכך, באך הוא דווקא מאוד נאמן לציפור שלו, ועומד על כך שאיש לא יפגע בכבודה. הוא אינו מרשה הפצת בובות הנושאות את שמו, כרזות המנצלות את תהילתו, או מסעדות ששמו של ג'ונתן מתנוסס עליהם. בקיצור, הוא אינו רוצה שג'ונתן יהיה אחיו של מיק' מאז. הוא אפילו אסר על הרב אלפרט להפיק בחברתו להיט בטוח, בשם עוף ג'ונתן, עוף.

אבל את מעופו של ג'ונתן אי-אפשר עוד לעצור: השחף, שלמד לישון תוך כדי מעופו, הגיע בינתיים לכל פינות העולם, והתרגומים יוצאים-לאור בקצב — לאחי רונה גם בעברית.

בשנה שעברה ציטטו מיליונים את נוסחת הפלא: „אהבה פירושה לעולם לא להצטרך לבקש סליחה.“ השנה, ישנו ודאי כולם את הסיסמה החדשה: „השחף המגביה עוף, הוא המרחיק ראות.“

ג'ונתן באימונים

הסיפרון הקטן מלא תמונות של שחפים, בתנוחות תעופה, המוסיפות מימד ילדותי אגדתי לאלגוריה שהרעישה את אמריקה.